ਮਨੀ ਪੁਸ਼ਪੈਕ ਜੋਸ਼ੀ

ਬਨਾਮ

ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਰਾਜ ਅਤੇ ਏ. ਐੱਨ. ਆਰ.

(2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1517)

ਅਕਤੂਬਰ 17,2019

[ਐੱਲ. ਨਾਗੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੇਮੰਤ ਗੁਪ੍ਤਾ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 s.319 ਅਤੇ ss. 161, 164 - ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਪਿਤਾ (ਲਗਭਗ 6 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ) ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਬਾਰੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ.-ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਈ ਤਾਂ ਦੋ ਆਦਮੀ ਆਏ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਚਸ਼ਮਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਗਿਆ-ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਵਾਰ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਚਸ਼ਮਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀੜਤ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ-ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆਃ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਹੈ-ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਖੁਦ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੰਸਕਰਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਹੈ-ਇਹ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਕੂਲ ਦੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਜਾਂ ਫੇਸਬੁੱਕ ਤੋਂ ਫੋਟੋਆਂ ਖਿੱਚੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚਸ਼ਮੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ-ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬੱਚੇ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿਰੁੱਧ ਗੁੱਸਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਉਦੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ-ਪਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿਰੁੱਧ ਪਿਤਾ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। 376(2), ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਐਸ. ਐਸ. 5/6 ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਗਰਮ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ

ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ-ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੰਕੇਤਕ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬੱਚੇ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ-ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ-ਕੀਤੇ ਗਏ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ' ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਕੂਲ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ-ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਭੇਜਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 319 ਕੋਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 - s.376 (2)-ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012-ss. 5, 6.

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ

ਰੱਖਿਆਃ 1.1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ, 1860 ਦੀ ਧਾਰਾ 376 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 ਦੀ ਧਾਰਾ 5/6 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਾਪੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਕੂਲ ਦੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਜਾਂ ਫੇਸਬੁੱਕ ਤੋਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਖਿੱਚੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਚਸ਼ਮੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਖੁਦ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੰਸਕਰਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਹੈ। ਪਰ ਪੀਡਬਲਯੂ-11 ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿਰੁੱਧ ਗੁੱਸਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਗਰਮ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 319 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੰਕੇਤਕ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿਰੁੱਧ ਗੁੱਸਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਉਦੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਸੀ ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਸਕੂਲ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿਰੁੱਧ ਪਿਤਾ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਉਸ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 (2)

ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5/6 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 9,13-15] [827-F-G; 828-A-D]

1.2 ਬੱਚੇ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਸ਼ਮਾ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 319 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੋਰ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਕੂਲ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਮੁੱਢਲਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 319 ਤਹਿਤ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 16-17] [828-E-G]

ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2014) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ.

ਲਾਭੂਜੀ ਅਮਰਤਜੀ ਠਾਕੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 2019 ਐੱਸ. ਸੀ. 734-'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

(2014) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 92	ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ	ਪੈਰਾ 11
ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 2019 ਐਸ. ਸੀ. 734	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 12

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1517.

2019 ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ ਨੈਨੀਤਾਲ ਵਿਖੇ ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 03.04.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਨਰੇਸ਼ ਕੌਸ਼ਿਕ, ਮਨੋਜ ਜੋਸ਼ੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਲਿਤਾ ਕੌਸ਼ਿਕ, ਸੰਦੀਪ ਤਿਵਾੜੀ, ਗਿਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਜੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਵਰਧਮਾਨ ਕੌਸ਼ਿਕ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਕੁਲਦਿਪ ਪਰਿਹਾਰ, ਡਾ. ਏ. ਜੀ., ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਸ਼ਵਰਿਆ ਭਾਟੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਰਾਵਤ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਚਨਾ ਗਾਂਧੀ, ਅਜੀਤ ਪਾਂਡੇ, ਸਨਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਅਜਮਾਨੀ, ਵਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚਿੱਤਰਾਂਗਦਾ ਰਾਸਤਰਵਾਰਾ, ਮਨੋਹਰ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਗੁਪਤਾ, ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਏ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੰਜੂ ਜੇਤਲੀ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਹੇਮੰਤ ਗੁਪ੍ਤਾ, ਜੇ.

1. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2019 ਨੂੰ ਨੈਨੀਤਾਲ ਵਿਖੇ ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 319 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੋਧ ਅਸਫਲ ਰਹੀ।

2. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ (ਲਗਭਗ 6 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ) ਦੇ ਪਿਤਾ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2017 ਨੂੰ 1 ਵਜੇ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਸੀ। 23 ਪੀ. ਐੱਮ., ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਉੱਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਬਾਰੇ। ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

“ਮੇਰੀ 6 ਸਾਲ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਕੂਲ ਔਰਮ ਦਿ ਗਲੋਬਲ ਸਕੂਲ ਹਲਦਵਾਨੀ ਵਿੱਚ 4 ਤੋਂ 5 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਧੀ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਂਦੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕਈ ਵਾਰ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਥਰੂਮ ਲੈ ਜਾਂਦਾ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦੀ ਯੋਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ ਪਾ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਡਰਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਧੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਬਾਥਰੂਮ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਸ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਫੇਸਬੁੱਕ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ

ਧੀ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਸ ਅਧਿਆਪਕ ਦਾ ਨਾਮ ਬਬਲੂ ਬਿਸ਼ਟ ਹੈ। ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅੰਕਿਤ ਜੋਸ਼ੀ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਗੌਰੀ ਵੋਹਰਾ ਅਤੇ ਕਲਾਸ ਟੀਚਰ ਨਮਿਤਾ ਜੋਸ਼ੀ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸਖ਼ਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ”

3. ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2017 ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਤਹਿਤ ਪੀੜਤ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੁੱਝ ਸੰਬੰਧਤ ਅੰਸ਼ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨਃ

“ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਬਬਲੂ ਅੰਕਲ ਦੀ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਵੀ ਉੱਥੇ ਸੀ। ਬਬਲੂ ਅੰਕਲ ਇਹ ਕੰਮ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਰਦੇ ਸਨ-3 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਉਹ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਇੱਕੋ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨਃ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਯਾਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਬਲੂ ਅੰਕਲ ਜਾਂ ਘਰ ਜਾਂ ਸਕੂਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਸੀ?

ਜਵਾਬਃ ਆਂਟੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਐਲ. ਕੇ. ਜੀ. ਅਤੇ ਯੂ. ਕੇ. ਜੀ. ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਬਬਲੂ ਅੰਕਲ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ”

4. ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਿਆਨ 22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2017 ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਸ਼ਰੂਮ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਈ ਤਾਂ ਦੋ ਚਾਚੇ ਆਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਗਏ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀ ਉਸਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜਵਾਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਸਨ। ਬਿਆਨ ਦਾ ਸੰਬੰਧਤ ਅੰਸ਼ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

“ਸਕੂਲ ਦੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਤੋਂ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਖਿੱਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰਿੰਟ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਲੜਕੀ ਨੇ ਬਬਲੂ ਬਿਸ਼ਟ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਲਈ ਹਾਂ ਕਹਿ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੈਡਮ ਨੂੰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਚਾਰ ਵਾਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ”

5. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਬਿਆਨ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2017 ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਈ ਤਾਂ ਦੋ ਆਦਮੀ ਆਏ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਐਨਕਾਂ ਪਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੇ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਲੈ ਗਏ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਛੂਹਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪੰਜ ਵਾਰ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਐਨਕਾਂ ਪਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਵੱਲੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਬਲੂ ਬਿਸ਼ਟ ਉਰਫ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਪਿਤਾ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਵਜੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈਃ

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਚਾਚੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ (ਪਿਸ਼ਾਬ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ) ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਸ਼ਾਬ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ' ਤੇ ਡੰਡੇ ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ ਪਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਗਵਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਉਸ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਭੇਜਾਂਗੇ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰੋਏ। (ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਗਵਾਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੋਇਆ)। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਮੇਰੀ ਧੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ। ਚਾਰ ਪੁਰਸ਼ ਮੈਂਬਰ ਪਾਏ ਗਏ। ਮੈਂ ਇਹ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈਆਂ; ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬਬਲੂ ਬਿਸ਼ਟ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੋਲਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਕੂਲ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੀ, ਉਦੋਂ ਹੀ ਡਰ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤੰਗ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਭੇਜਾਂਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰਲੀਨ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਸਾਰੀ

ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਹਲਦਵਾਨੀ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ 19.04.2017 ਉੱਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ।

ਗਵਾਹ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੰ. 3ਏ/2, ਇੱਕ ਛਾਪੀ ਹੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਗਵਾਹ ਨੇ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ-1 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਦੂਜੇ ਸਕੂਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਗਵਾਹ ਨੇ ਖੁਦ ਅੱਜ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੇਸ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਟ ਆਊਟ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਅਧਿਆਪਕ, ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚਸ਼ਮਾ ਪਾਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤੰਗ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ। ਐਨਕਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸਕੂਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। 6. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ। ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ, ਇੱਕ ਨੇ ਚਸ਼ਮੇ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਫੋਟੋਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। 7. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਮਾਂ ਸੁਪਰੀਤ ਕੌਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-10) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਐਨਕਾਂ ਪਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।

8. ਗੌਰੀ ਵੋਹਰਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-11) ਉਸ ਸਕੂਲ ਦੀ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਸਾਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

"ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸੈੱਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਾਂ, ਵਾਈਸ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਆਸ਼ੂ ਪੰਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਪੀੜਤ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਲਵੰਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਟਾਫ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਾਂਡੇ ਜੀ ਨੂੰ ਬਲਵੰਤ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦਿਨ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਮਣੀ ਸਰ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਹਨ, ਨੂੰ ਫੋਨ ਉੱਤੇ ਸਾਰੀ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ।

ਉਦੋਂ ਹੀ ਪੀੜਤ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਚੀਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਬਲਵੰਤ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵਾਂਗਾ।

ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਪੀੜਤ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਏ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ

ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਉੱਥੋਂ ਭੱਜਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਣੀ ਸਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਣੀ ਸਰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇਹਰਾਦੂਨ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਕਈ ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਆਏ ਸਨ। ਪੀੜਤ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਪੀੜਤ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੀਪਕ ਬਲੂਤੀਆ ਅਤੇ ਸੁਮਿਤ ਟਿੱਕੂ ਸਕੂਲ ਆ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਪੀੜਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਭੀੜ ਨੇ ਸਕੂਲ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਅਤੇ ਭੰਨ-ਤੋੜ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

9. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਪੀੜਤ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣੇ ਗਏ ਚਸ਼ਮੇ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਭੇਜਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 20 ਫਰਵਰੀ, 2019 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

10. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਕੂਲ ਦੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਜਾਂ ਫੇਸਬੁੱਕ ਤੋਂ ਲਈ ਗਈ ਤਸਵੀਰ ਤੋਂ ਚਸ਼ਮੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਧਿਆਪਨ ਫੈਕਲਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬਬਲੂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਤਹਿਤ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾਵਰ ਦੋ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਕੂਲ ਦੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਤੋਂ ਲਈ ਗਈ ਬਬਲੂ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ

ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2017 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਚਸ਼ਮਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

11. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਖ਼ਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। 2 ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 319 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ

“100. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਕਈ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 227,228,239,240,241,242 ਅਤੇ 245 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰੰਤਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ' ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੋੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਸਮੇਂ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। .....

105. ਧਾਰਾ 319 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਅਖਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਉੱਥੇ ਹੀ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਅਤੇ ਘੋੜ੍ਹਸਵਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ।

106. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲਾ ਮਾਮਲਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਜਿਸ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਟੈਸਟ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਾਰਜ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ, ਜੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 319 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਜੇ "ਇਹ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ" ਤਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ "ਜਿਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ"। ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ"। ਇਸ ਲਈ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 319 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ”

12. ਲਾਭੂਜੀ ਅਮਰਤਜੀ ਠਾਕੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 3, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਤੱਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਭਾਵ, "ਚਾਰਜ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਰਤੇ ਗਏ ਮੁੱਢਲੇ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਪਰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ, ਜੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ

“ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀ ਵੀ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਬੂਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 319 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 319 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਤੱਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ "ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਜਾਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਪਰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ, ਜੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ

ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਾਰਾ 319 (ਆਈ. ਡੀ. 1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਗਲਤ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। "

13. ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ, 1860 ਦੀ ਧਾਰਾ 376 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 ਦੀ ਧਾਰਾ 5/6 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

14. ਵਕੀਲ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਕੂਲ ਦੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਤੋਂ ਫੋਟੋਆਂ ਲਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਫੇਸਬੁੱਕ ਤੋਂ ਚਸ਼ਮੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਖੁਦ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੰਸਕਰਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਹੈ। ਪਰ ਗੌਰੀ ਵੋਹਰਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-11) ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿਰੁੱਧ ਗੁੱਸਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਗਰਮ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 319 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੰਕੇਤਕ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

15. ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿਰੁੱਧ ਗੁੱਸਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਉਦੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਸੀ ਪਰ ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਸਕੂਲ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿਰੁੱਧ ਪਿਤਾ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਉਸ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

16. ਚਸ਼ਮਾ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬੱਚੇ ਦਾ ਬਿਆਨ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 319 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੋਰ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਕੂਲ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੱਢੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਮੁੱਢਲਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਮੁੱਢਲਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

17. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 319 ਤਹਿਤ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate